

Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

► **B** ΟΔΗΓΙΑ 2009/22/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Απριλίου 2009

περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών

(κωδικοποιημένη έκδοση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 30)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u>	Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2013	L 165	63	18.6.2013
► <u>M2</u>	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2013	L 165	1	18.6.2013
► <u>M3</u>	Κανονισμός (ΕΕ) 2018/302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2018	L 60I	1	2.3.2018
► <u>M4</u>	Οδηγία (ΕΕ) 2019/770 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 2019	L 136	1	22.5.2019
► <u>M5</u>	Οδηγία (ΕΕ) 2019/771 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 2019	L 136	28	22.5.2019

**ΟΔΗΓΙΑ 2009/22/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 23ης Απριλίου 2009

**περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των
συμφερόντων των καταναλωτών**

(κωδικοποιημένη έκδοση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τις αγωγές παραλείψεως κατά το άρθρο 2 και αποσκοπούν στην προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών που περιλαμβάνονται στις ► **M2** πράξεις της Ένωσης που απαριθμούνται στο παράρτημα I ◀, προκειμένου να εξασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως παράβαση νοείται κάθε ενέργεια αντίθετη προς τις ► **M2** πράξεις της Ένωσης που απαριθμούνται στο παράρτημα I ◀, όπως έχουν μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών, η οποία θίγει τα συλλογικά συμφέροντα κατά την παράγραφο 1.

Άρθρο 2

Αγωγές παραλείψεως

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τα δικαστήρια ή τις διοικητικές αρχές που είναι αρμόδιες επί διαδικασιών κινουμένων από νομιμοποιημένους φορείς, κατά την έννοια του άρθρου 3, με τις οποίες επιδιώκεται:

- α) να διαταχθεί, με τη δέουσα ταχύτητα και, όταν ενδείκνυται, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παύση ή η απαγόρευση οποιασδήποτε παράβασης·
- β) εφόσον ενδείκνυται, η λήψη μέτρων, όπως η κατάλληλη δημοσίευση του συνόλου ή μέρους της απόφασης, ή/και η δημοσίευση επανορθωτικής δήλωσης ώστε να εκλείψουν τα συνεχιζόμενα αποτελέσματα της παράβασης·
- γ) εφόσον επιτρέπεται από το νομικό σύστημα του συγκεκριμένου κράτους μέλους, να διαταχθεί ο ηττηθείς εναγόμενος να καταβάλει προς το Δημόσιο Ταμείο ή οιονδήποτε οριζόμενο ως δικαιούχο από την εθνική νομοθεσία, σε περίπτωση μη εκτέλεσης της απόφασης εντός της προθεσμίας που έχουν τάξει τα δικαστήρια ή οι αρμόδιες διοικητικές αρχές, συγκεκριμένο ποσό ανά ημέρα καθυστέρησης ή κάθε άλλο ποσό που προβλέπει η εθνική νομοθεσία για την εξασφάλιση της εκτέλεσης των αποφάσεων.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου περί του εφαρμοστέου δικαίου, κατά τους οποίους εφαρμόζεται είτε το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης της παράβασης, είτε το δίκαιο του κράτους μέλους όπου επήλθαν τα αποτελέσματά της.

Άρθρο 3

Φορείς νομιμοποιούμενοι προς έγερση αγωγής

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «νομιμοποιούμενοι φορείς» νοούνται οι οργανισμοί ή οργανώσεις που έχουν δεόντως συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και έχουν έννομο συμφέρον να επιβάλλουν την τήρηση των διατάξεων κατά το άρθρο 1, και συγκεκριμένα:

- α) ένας ή περισσότεροι ανεξάρτητοι δημόσιοι οργανισμοί, επιφορτισμένοι ειδικά με την προστασία των συμφερόντων κατά το άρθρο 1, στα κράτη μέλη όπου υπάρχουν τέτοιοι οργανισμοί ή/και
- β) οι οργανώσεις των οποίων ο σκοπός συνίσταται στην προστασία των συμφερόντων κατά το άρθρο 1, σύμφωνα με τα κριτήρια που θεσπίζει η εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 4

Ενδοκοινοτικές παραβάσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε, σε περίπτωση παραβάσεως που διαπράχθηκε στην επικράτειά του, κάθε νομιμοποιούμενος φορέας από άλλο κράτος μέλος, όταν θίγονται τα συμφέροντα τα οποία προστατεύει, να μπορεί να προσφεύγει στο δικαστήριο ή τη διοικητική αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 2, επιδεικνύοντας τον κατάλογο που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. Τα δικαστήρια ή οι διοικητικές αρχές δέχονται τον κατάλογο αυτό ως απόδειξη της ικανότητας του νομιμοποιούμενου φορέα να ασκήσει αγωγή, επιφυλασσόμενες του δικαιώματός τους να εξετάσουν κατά πόσον ο σκοπός του φορέα δικαιολογεί την έγερση αγωγής στη συγκεκριμένη περίπτωση.

2. Για τους σκοπούς της αντιμετώπισης των ενδοκοινοτικών παραβάσεων και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει η εθνική νομοθεσία σε άλλους φορείς, τα κράτη μέλη, κατ' αίτηση των οικείων νομιμοποιούμενων φορέων, γνωστοποιούν στην Επιτροπή ότι οι εν λόγω φορείς νομιμοποιούνται να εγείρουν αγωγή σύμφωνα με το άρθρο 2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν επίσης στην Επιτροπή το όνομα και το σκοπό αυτών των φορέων.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των νομιμοποιούμενων φορέων κατά την παράγραφο 2, προσδιορίζοντας το σκοπό τους. Ο κατάλογος αυτός δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*: οι τροποποιήσεις του εν λόγω καταλόγου δημοσιεύονται αμελλητί, ενώ ο ενημερωμένος κατάλογος δημοσιεύεται ανά εξάμηνο.

Άρθρο 5

Προηγούμενη διαβούλευση

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εισάγουν ή να διατηρούν σε ισχύ διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες ο διάδικος που σκοπεύει να ασκήσει αγωγή παραλείψει, πριν κινήσει τη διαδικασία αυτή, πρέπει οπωσδήποτε να επιδώξει την παύση της παραβάσεως κατόπιν διαβουλεύσεως είτε με τον εναγόμενο, είτε με τον εναγόμενο και με κάποιον νομιμοποιούμενο φορέα, κατά την έννοια του άρθρου 3 στοιχείο α), του κράτους μέλους στο οποίο θα ασκηθεί η αγωγή. Εναπόκειται στο κράτος μέλος να αποφασίσει κατά πόσον ο επισπεύδων διάδικος πρέπει να προβεί σε διαβούλευση με τον νομιμοποιούμενο φορέα. Εάν η παύση της παράβασης δεν επιτευχθεί εντός δύο εβδομάδων μετά την υποβολή του αιτήματος προς διαβούλευση, ο ενδιαφερόμενος μπορεί άνευ ετέρου να ασκήσει αγωγή παραλείψεως.

▼ B

2. Οι ρυθμίσεις για την προηγούμενη διαβούλευση που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη κοινοποιούνται στην Επιτροπή και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

*Άρθρο 6***Εκθέσεις**

1. Ανά τριετία και, για πρώτη φορά, το αργότερο στις 2 Ιουλίου 2003, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Στην πρώτη έκθεσή της η Επιτροπή εξετάζει ιδίως:

- α) το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την προστασία των συλλογικών συμφερόντων προσώπων που ασκούν εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική δραστηριότητα·
- β) το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, όπως καθορίζεται από τις ► **M2** πράξεις της Ένωσης που απαριθμούνται στο παράρτημα I ◀·
- γ) εάν η προηγούμενη διαβούλευση του άρθρου 5 συνέβαλε στην αποτελεσματική προστασία των καταναλωτών.

Κατά περίπτωση, η έκθεση αυτή συνοδεύεται από προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας.

*Άρθρο 7***Δυνατότητα ευρύτερης δράσης**

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εισάγουν ή να διατηρήσουν διατάξεις που αποσκοπούν να εξασφαλίσουν ευρύτερα δικαιώματα για την έγερση αγωγής σε εθνικό επίπεδο, στους νομιμοποιημένους φορείς καθώς και σε πάντα ενδιαφερόμενο.

*Άρθρο 8***Εφαρμογή**

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

*Άρθρο 9***Κατάργηση**

Η οδηγία 98/27/EK, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες που παρατίθενται στο παράρτημα II μέρος Α, καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης και εφαρμογής που εμφανίζονται στο παράρτημα II μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα III.

*Άρθρο 10***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει στις 29 Δεκεμβρίου 2009.

▼B

Άρθρο 11

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼ B*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι***► M2 ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ◀ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 1 (1)**

1. Οδηγία 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος (ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 31).
2. Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, (ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48) (2).
3. Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων: άρθρα 10 έως 21 (ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23).
4. Οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 59).
5. Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29).
6. Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19).

▼ M5

7. Οδηγία (ΕΕ) 2019/771 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για τις πωλήσεις αγαθών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 1999/44/ΕΚ (ΕΕ L 136 της 22.5.2019, σ. 28).

▼ B

8. Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).
9. Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση: άρθρα 86 μέχρι 100 (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).
10. Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές (ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16).
11. Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

(1) Οι οδηγίες των σημείων 5, 6, 9 και 11 περιέχουν ειδικές διατάξεις για τις αγωγές παραλείψεως.

(2) Η εν λόγω οδηγία έχει καταργηθεί και αντικατασταθεί από την οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης (ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σ. 66), με ισχύ από 12 Μαΐου 2010.

▼ B

12. Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).
13. Οδηγία 2008/122/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2009, για την προστασία των καταναλωτών ως προς ορισμένες πτυχές των συμβάσεων χρονομεριστικής μίσθωσης μακροπρόθεσμων προϊόντων διακοπών, μεταπώλησης και ανταλλαγής (ΕΕ L 33 της 3.2.2009, σ. 10).

▼ M1

14. Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 63): άρθρο 13.

▼ M2

15. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (κανονισμός για την ΗΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 1): Άρθρο 14.

▼ M3

16. Κανονισμός (ΕΕ) 2018/302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2018, για την αντιμετώπιση του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ L 60 I της 2.3.2018, σ. 1).

▼ M4

17. Οδηγία (ΕΕ) 2019/770 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019 σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου και ψηφιακών υπηρεσιών (ΕΕ L 136 της 22.5.2019, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με τις διαδοχικές της τροποποιήσεις

(κατά το άρθρο 9)

Οδηγία 98/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 51).

Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Μόνον όσον αφορά το άρθρο 10

(ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12).

Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Μόνον όσον αφορά το άρθρο 18 παράγραφος 2

(ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Μόνον όσον αφορά το άρθρο 19

(ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16).

Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Μόνον όσον αφορά το άρθρο 16 παράγραφος 1

(ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Μόνον όσον αφορά το άρθρο 42

(ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος καταληκτικών ημερομηνιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής

(κατά το άρθρο 9)

Οδηγία	Καταληκτική ημερομηνία ενσωμάτωσης	Ημερομηνία εφαρμογής
Οδηγία 98/27/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2001	—
Οδηγία 1999/44/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2002	—
Οδηγία 2000/31/ΕΚ	16 Ιανουαρίου 2002	—
Οδηγία 2002/65/ΕΚ	9 Οκτωβρίου 2004	—
Οδηγία 2005/29/ΕΚ	12 Ιουνίου 2007	12 Δεκεμβρίου 2007
Οδηγία 2006/123/ΕΚ	28 Δεκεμβρίου 2009	—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 98/27/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρα 1 - 5	Άρθρα 1 - 5
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 6 παράγραφος 1
Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)
Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β)
Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, τρίτη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ)
Άρθρο 6 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8 παράγραφος 1	—
Άρθρο 8 παράγραφος 2	Άρθρο 8
—	Άρθρο 9
Άρθρο 9	Άρθρο 10
Άρθρο 10	Άρθρο 11
Παράρτημα	Παράρτημα Ι
—	Παράρτημα ΙΙ
—	Παράρτημα ΙΙΙ